

iš Narottamos dainų rinkinio

hede he! nāgara bara śuna he mūralīdhara

nivedana kari tuyā pāya

caraṁ a nakhara maṁ i yena cāṁ dera gāṁ thani

bhāla śobhe āmāra galāya

śrīdāma sudāma saṁ ge yakhana vane yāo raṁ ge

takhana āmi duyāre dāṁ āye

mane kari saṅge yāi gurūjanara bhaya pāi

āṅ khi raila tuyā pāne ceye

cāi navīna-megha-pāne tuyā baṅ dhu paṅ e mane

elāiyā keśa nāhi bāṅ dhi

randhana-śālāte jāi tuyā baṅ dhu guṅ a gāi

dhuṅ yāra chalanā kari kāṅ di

maṅ i nao māṅ ika nao āṅ cale bāṅ dhile rao

phula nao ye keśe karibeśe

nārī nā karita vidhi tuyā hena guṅ anidhi

laiyā phiritāma deśe deśe

aguru candana haitāma tuyā ange mākhā raitāma

ghāmiyā paṇ itāma rāṇ gā pāya

ki mora manera sādha vāmana haye cāṇ da hāta

vidhi ki sādha pūrābe āmāra

narottama dāsa kaya śuna ahe dayāmaya

tumī āmāya nā chāṇ iha dayā

je dina tomāra bhāve āmāra e deha jābe

sei dine diya pada chāyā

O mano brangus Herojau! O Viešpatie, grojantis fleita! Prašau, išgirski mano prašymą Tau. Kai
Tu su Šridama ir Sudama eini link miško, Tavo kojų pirštų nagai it
brangakmeniai
primena eiles mėnulių.

Tuo metu aš stoviu ant slenksčio svajodama eiti kartu su Tavimi. Bet aš bijau vyresniųjų ir
garbingų žmonių. Todėl aš tiesiog akimis nuseku Tave.

Kai tik pamatau naujus debesis, o mano drauge, aš kaip mat pasileidžiu plaukus. Kai verdu
virtuvėje aš tiesiog apdainuoju Tavo šlovę ir verkiu, ir apsimetu jog tai dūmai graužia akis.

O mano mielas Viešpatie! Tu nesi nei brangakmenis nei deimantas, kurį aš galėčiau laikyti
įsirišęs į savo drabužio kraštą. Tu nesi gėlė, kuria aš galėčiau pasidabinti savo plaukus. Jeigu
nebūčiau moteris, aš būčiau galėjus pasiimti Tave, dieviškų savybių vandenynė, po visą šalį.

Jeigu būčiau aguru arba sandalmedis, tada aš būčiau ištepta Tau ant rankų ir kojų ir kai Tu prakaituotum, aš nukrisčiau ant Tavo rausvų lotosinių pėdų. Kokius troškimus aš turiu! Nors esu nykštukas, noriu paliesti mėnulį. Ar kūrėjas kada išpildys mano troškimą?

Narattoma dasa sako: „Prašau, išgirski, maloningiausias Viešpatie. Neatstumk manęs. Tą dieną kai paliksiu kūną, būdama pilnai paskendus mintyse apie Tave, prašau suteiki savo lotosinių pėdų prieglobstį”.